

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en genfremsættelse af B 127 fremsat den 22. marts 2000. B 127 var en videreudbygning af lov nr. 218 af 14. april 1999, L 149, fra folketingsåret 1998-99: Forslag til lov om ændring af ligningsloven (Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning m.v.). Der henvises vedrørende B 127, 1999-2000, til Folketingstidende 1999-2000, tillæg A 6412 og 6414 og FF 6456.

Tanken med beslutningsforslaget er, at ligesom udgifter til alkoholbehandling afholdt af arbejdsgiveren, jf. lov nr. 218 af 14. april 1999, skal hjerte- og kræftbehandlinger samt rygoperationer fritages for beskattning som personalegode. Den medarbejder, der modtager ydelsen, skal således ikke beskattes af denne, og den af virksomheden betalte operation skal være fradragsberettiget for virksomheden, idet udgifterne til disse arbejdsgiverbetalte ordninger er at betragte på linje med andre udgifter i forbindelse med virksomhedens drift.

Da dette forslag skal ses som en forbedring af den generelle velfærd, er det vigtigt at betone, at den konkrete udformning af ordningen grundlæggende skal bygge på de samme principper som det nuværende velfærdssystem. Dvs. at princippet om lighed i ordningen er helt essentielt. Arbejdsgiverne kan ikke dele virksomhedens ansatte op i et A- og B-hold, således at kun enkelte medarbejdere omfattes af ordningen. Ordningen på den enkelte arbejdsplads skal således omfatte alle medarbejderne eller ingen.

Gennemførelsen af dette forslag indebærer flere forskellige fordele. For det første får medarbejderen en hurtigere behandling, hvilket giver større chancer for et optimalt behandlingsresultat end ved længere ventetid. En hurtigere behandlingstid medfører desuden, at generne, såvel de fysiske som de psykiske, for medarbejderen og dennes familie minimeres. Derudover vil gennemførelsen af forslaget have en god effekt på det psykiske arbejdsmiljø, idet medarbejderne ved, at virksomhedsledelsen bekymrer sig om deres velbefindende.

For det andet er det en fordel for arbejdsgiveren, der hurtigere får sine medarbejdere tilbage og således slipper for de omkostninger af såvel økonomisk som organisatorisk karakter, der er forbundet med længerevarende personaleudskiftninger.

For det tredje vil ordningen være en samfundsøkonomisk fordel, da man både sparer penge til behandlingen af de pågældende og forkorter ventelisterne til gavn for de grupper i samfundet, der ikke kan betale sig fra en behandling på et privathospital og/eller ikke har en arbejdsgiver, der vil betale for en sådan behandling. Således vil alle samfundsgrupper have direkte eller indirekte gavn af ordningen. Som følge af den kortere ventetid og sygeperiode vil udgifterne til sygedagpenge være faldende.

Positivlisten skal udarbejdes ud fra sundhedsfaglige principper og skal som nævnt i forslaget revideres én gang årligt.